

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی اصول طراحی در سبک های معماری مرتبط با پایداری و توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم نوری - کارشناس ارشد معماری، مدرس مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند، گروه معماری، تهران، ایران

لادن ملکی - کارشناسی ارشد شهرسازی، مدرس گروه معماری، واحد پرند، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ریشه های اصلی نهضت محیط زیست و معماری پایدار به قرن 19 باز می گردد. مدرنیته با تکیه بر تکنولوژی و ابزارهای نوینف علی رغم دستاوردهای شگرف، ضربه هایی مهلک به عرصه محیط زیست وارد آورد و انسان ها را با یکی از مهمترین مشکلات امروزه روبرو ساخت. بحران محیط زیست و افزایش نیازهای انسان از محیط و توقعات وی از محیط از جمله این مشکلات است. با توجه به اثرات عظیم و خطرناکی که انسان بر محیط زیست خود گذاشته است، پایداری یکی از راه حل هایی است که نیاز آن به صورت فزاینده ای در حال رشد است. در این جهان، معماران نیز در پی یافتن راهکارهای جدید برای تأمین زندگی مطلوب انسان بوده اند و از آنجا که نقاط ضعف و قوت طراحی یک ساختمان هم بر زیست بوم جهان تأثیر خواهد داشت، وظیفه حساس در این خصوص بر عهده معماران است. ورود مباحثی با عناوین معماری پایدار (معماری سبز)، معمار ارگانیک (اکولوژیک)، معماری بومی (زیست بوم گرایی) و م عماری اکوتک که در واقع بستر شکوفایی و الهام بخش معماران اولیه بوده است، به مقوله پایداری تأکید می کنند. هدف از ارائه این مقاله، مقایسه تطبیقی انواع سبک های معماری مرتبط با پایداری و توسعه پایدار و ارائه خصوصیات مشترک آنها می باشد. روش گردآوری اطلاعات به صورت اسنادی (کتابخانه ای)، تحلیلی- تطبیقی می باشد. نتیجه کلی تحقیق حاکی از آن است که همگی این سبک ها دارای مفاهیم یکسانی هستند و بر معماری سازگار با محیط زیست دلالت دارند.

کلمات کلیدی:

طراحی، سبک معماری، پایداری، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294897>

